ओं
पञ्चमुख हनुमत् कवचं

श्री गणेशाय नमः

ओं अस्य श्री पञ्चमुखहनुमत् कवचमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः
गायत्री चन्दः पञ्चमुखविराट्हनुमान देवता, ह्रीं बीजं,
श्रीं शक्तिः, क्रौं कीलकं, क्रूं कवचं क्रैं अस्त्राय फट्

इति दिग्बन्धः

श्री गरुड उवाचः–

अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वांग सुन्दरि
यत् कृतं देवदेवेन ध्यानं हनुमतः प्रियं (1)

पञ्चवक्त्रं महाभीमं त्रिपञ्चनयनैर्युतं
बाहुभिर्दशभिर्युक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदं (2)

पूर्वं तु वानरं वक्त्रं कोटिसूर्य समप्रभं
दंष्ट्राकराळवदनं भ्रुकुटीकुटिलेक्षणं (3)

अस्यैव दक्षिणं वक्त्रं नारसिंहं महात्भुतं
अत्युग्रतेजोवपुषं भीषणं भयनाशनं (4)

पश्चिमं गारुडं वक्त्रं वक्रतुण्डं महाबलं
सर्वनागप्रशमनं विषभूतादिकृन्तनं (5)

उत्तरं सौकरं वक्त्रं कृष्णं दीप्तं नभोपमं

पाताळसिंहवेताळ ज्वररोगादिकृन्तनं (6)

ऊ꠰ध्वं हयाननं घोरं दानवान्तकरं परं
येन वक्त्रेण विप्रेन्द्र तारकाख्यं महासुरं (7)

जघान शरणं तस्यात् स꠰वशत्रु हरं परमं
ध्यात्वा पञ्च मुखं रुद्रं हनुमन्तं दयानिधिं (8)

अंगं त्रिशुलं घड्वान्गं पाशमङ्कुशप꠰वतं
उष्टिं कौमोदकिं वृक्षं धारयन्तं कमण्डलुं (9)

भिन्दिपालं ञ्जानमुद्रां दशभि꠰ मुनिपुंगवं
एतान्यायुधजालानि धारयन्थ भजाम्यहं (10)

प्रेतासनोपविष्टं तं स꠰वाभरणभूषितं
दिव्यमाल्यांबरधरं दिव्यगन्धानुलेपनं
स꠰व्वाश्चर्य मयं देवं हनुमत् विश्वतोमुखं (11)

पञ्चास्यमच्युतमनेक विचित्रव꠰ण्णवक्त्रं
शशाङ्कशिखरं कपि राजवर्यं
पीतांबरादि मकुटैरूपशोभिताङ्गं
पिंगाक्षमाद्यमनिशं मनसा स्मरामि (12)

म꠰क्कटेशं महोत्साहं स꠰व्वशत्रु हरं परं
शत्रुं संहर मां रक्ष श्रीमन्नापदमुद्धर (13)

ओं हरिम꠰क्कटम꠰क्कट मन्त्रमिदं
परिलिख्यति लिख्यति वामतले
यदि नश्यति नश्यति शत्रु कुलं

यदि मुच्यतिमुच्यति वामलता (14)

ओं हरिमऩ्कटाय स्वाह!
ओं नमो भगवते पञ्चवदनाय पूऩ्वकपिमुखाय
सकलशत्रुसंहारकाय स्वाहा!
ओं नमो भगवते पञ्चवदनाय दक्षिणमुखाय
कराळवदनाय नरसिंहाय सकलभूतप्रमथनाय स्वाह
ओं नमो भगवते पञ्चवदनाय पश्चिममुखाय
गरुडाननाय सकलविषहराय स्वाह !
ओं नमो भगवते पञ्चवदनायोत्तरमुखायादिवराहाय
सकलसन्पत्कराय स्वाह!
ओं नमो भगवते पञ्चवदनायोऩ्द्ध्वमुखाय हयग्रीवाय
सकलजनवशङ्कराय स्वाह !
ओं अस्य श्रीपञ्चमुखहनूमन्मन्त्रस्य श्रि रामचन्द्र ऋषिः ।
अनुष्टुप् छन्दः । पञ्चमुखः वीरहनूमाऩ् देवता ।
हनूमानिति बीजं । वायु पुत्र इति शक्तिः । अञ्जनीसुत इति
कीलकं । श्रीरामदूतहनूमत्प्रसाद सिद्ध्यऩ्थे जपे विनियोगः। इति
ऋष्यादिक विन्यसेत् ।

अध कर न्यासः

ओं अञ्जनीसुताय अंगुष्टाभ्यं नमः
ओं रुद्रमूऩ्तये तऩ्ज्जनीभ्यां नमः
ओं वायु पुत्राय मद्ध्यमाभ्यां नमः
ओं अग्निगऩ्भाय अनामिकाभ्यं नमः
ओं राम दूताय कनिष्ठिकाभ्यां नमः
ओं पञ्चमुखहनूमते करतलकर पृष्टाभ्यं नमः

इति करन्यासः ।

अधः हृदयादि न्यासः

ओं अञ्जनीसुताय हृदयाय नमः ।
ओं रुद्रमु॒त्तये शिरसे स्वाह ।
ओं वायुपुत्राय शिखायै वषट् ।
ओं अग्निग॒भाय कवचाय हूं ।
ओं रामदूताय नेत्रत्रयाय वौषट् ।
ओं पञ्चमुखहनूमते अस्त्राय फट् ।
ओं पञ्चमुखहनूमते स्वाह
इति हृदयादि न्यासः

अथ ध्यानं

वन्देवानर नरसिंह खगराट् क्रीडाश्ववक्त्रान्वितं ।
दिव्यालङ्करणं त्रिपञ्चनयनं देदीप्यमानं रुचा ।
हस्ताब्जै॒सिखेठपुस्तकसुधाकुंभाङ्कुशादिं हलं ।
घट्वांगं फणिभूरुहं दशभुजं स॒वारिवीरापहं ।

अथ मन्त्रः ।

ओं श्रीरामदूताय आञ्जनेयाय वायुपुत्राय माहबलपराक्रमाय
सीतादुःखनिवारणाय लङ्कादहनकारणाय महाबलप्रचण्डाय फाल्गुनसखाय
कोलाहलसकल ब्रह्माण्ड विश्वरूपाय
सप्तसमुद्रनि॒ल्लन्घनाय पिंगळनयनायामितविक्रमाय
सूर्यबिंबफलसेवनस्य दुष्ट निवारणाय दृष्टिनिरालङ्कृताय
सञ्जीविनीसञ्जीविताङ्गदलक्ष्मणमहाकपिसैन्यप्राणदाय
दशकण्डविध्वंसनाय रामेष्टाय महाफाल्गुनसखाय
सीतासहित रामवरप्रदाय षड्प्रयोगागम पञ्चमुखवीरहनूमान्

मन्त्रजपे विनियोगः

ओं हरि मर्कट मर्कटाय बंबंबंबंबं वौषट् स्वाहा ।
ओं हरि मर्कट मर्कटाय फंफंफंफंफट् स्वाहा ।
ओं हरि मर्कट मर्कटाय घेंघेंघेंघेंघें मारणाय स्वाहा ।
ओं हरि मर्कट मर्कटाय लुंलुंलुंलुंलुं आकर्षितसकलसम्पत् कराय स्वाहा ।
ओं हरि मर्कट मर्कटाय ढंढंढंढंढं शत्रुस्तंभनाय स्वाहा ।
ओं टं टं टं टं टं कूर्ममूर्त्तये पञ्चमुखवीरहनुमते परयन्त्र पर तन्त्रौच्चाडनाय स्वाहा ।

ओं कंखंगंघंङं चंछंजंझंञं टंठंडंढंणं
तंथंदंधंनं पंफंबंभंमं यंरंलंवं शंषंसंहं ळंक्षं स्वाहा

इति दिग्बन्धः

ओं पूर्वकपिमुखायपञ्चमुखायपञ्चमुखहनुमते टंटंटंटंटं सकलशत्रुसंहरणाय स्वाहा ।

ओं दक्षिणमुखाय पञ्चमुखहनुमते कराळवदनाय नरसिंहाय
ओं ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रैं ह्रौं ह्रः सकलभूतप्रेतदमनाय स्वाहा
ओं पश्चिम मुखाय गरुडाननाय पञ्च मुख हनुमते मंमंमंमंमं सकलविषहराय स्वाहा ।
ओं उत्तरमुखायादिवराहाय लंलंलंलंलं नृसिंहाय नीलकण्ठ
मूर्त्तये पञ्चमुख हनुमते स्वाहा
ओं ऊर्ध्वमुखाय हयग्रीवाय रुंरुंरुंरुंरुं रुद्रमूर्त्तये सकल
प्रयोजन निर्वाहकाय स्वाहा
ओं अञ्जनीसुताय वायुपुत्राय महाबलाय सीताशोक निवारणाय
श्रीरामचन्द्रकृपापादुकाय महावीर्यप्रमथनाय ब्रह्माण्ड नाथाय कामदाय
पञ्चमुखवीरहनुमते स्वाहा

भूतप्रेतपिशाचब्रह्मराक्षससाकिनीडाकीन्यान्तरीक्ष ग्रह–
परयन्त्रपरतन्त्रोच्चाटनाय स्वाह ।

सकलप्रयोजननिर्वाहकय पञ्चवीरहनुमते श्रीरामचन्द्र वर
प्रसादाय जं जं जं जं जं स्वाहा ।

इदं कवचं पठित्वा तु महा कवचं पठेन्नरः ।
एकवारं जपेत् स्तोत्रं सर्व्वशत्रु निवारणं (15) ॥

द्विवारं तु पठेन् नित्यं पुत्र पौत्राप्रवर्धनं
त्रिवारं च पठेन् नित्यं सर्व्वसन्पत्करं शुभं (16)

चतुर्वारं पठेन्नित्यं सर्व्वरोगनिवारणं ।
पञ्चवारं पठेन्नित्यं सर्व्वलोकवशङ्करं (17) ॥

षट्वारं च पठेन्नित्यं सर्व्वदेववशंकरं ।
सप्तवारं पठेन्नित्यं सर्व्वसौभाग्यदायकं (18) ॥

अष्टवारं पठेन्नित्यमिष्टकामार्थसिद्धितं ।
नववारं पठेन्नित्यं राजभोगमवाप्नुयात् ॥ (19)

दशवारं पठेन्नित्यं त्रैलोक्यञ्जानदर्शनं ।
रुद्रावर्त्तिं पठेन्नित्यं सर्व्वसिद्धिर्भवेद्ध्रुवं ॥ (20)

निर्बलो रोगयुक्तश्च महाव्याध्यदिपीटितः ।
कवचस्मरणेनैव महाबलमवाप्नुयात् ॥ (21)

॥ इति श्री सुदर्शनसंहितायां श्रीरामचन्द्रसीताप्रोक्तं
श्री पञ्चमुखहनुमत्कवचं संपूर्ण्णं ॥